

μέρος καλούμενο Γούρνα τὸ χαρίζειν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς διὰ σπλάχνος / καὶ ἀγάπη ἀδελφότητος καὶ πάλιν ὁ ἀδελφός τῆς παρόμοια χαρίζειν καὶ παραιτεῖ τῆς πάλι / μετόχιν καὶ πρετεσιὸν ποὺ ἐμπόρειε νὰ ἔχην ἀπὲ τὸ λεγόμενον ἀμπέλιν Καρκαλᾶ / καὶ νὰ τόχην στὴν ἔξουσίαν τῆς νὰ τὸ πράξην ὡς βούλεται καὶ πάλι ὁ ἀδελφός τῆς νὰ πράξην τὴν Γούρνα / να ὡς θέλειν καὶ μὲ τοῦτον τὸν δεσμὸν μένου εἰρηνικοὶν καὶ ἀκατάζήτητοιν αὐτοὶν καὶ οἱ διά / δοχοὶν τοὺς εἰς τὸν ἀπανταχίνων καὶ στηρίζουν καὶ βεβαιώνου τὸν παρὸν συνφωνητικὸν γρά / μμα ἀνάμεσάν τοὺς διὰ καθυρὸν καὶ ἀκατάλυτον σούλφιν τῆς αὐτῆς διαφορᾶς νὰ ζῆν / δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τοὺς διαδόχους τοὺς πάντοτε καὶ ἔτζιν ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν νὰ ἔχην / ἄδεια ὁ μισέρω Γιάννης νὰ ἀφεντέψῃ τὴν Γούρνα μὲ τὴν ὀσοδίκιν τῆς. "Ετζι καὶ ἡ κερά Φωτοῦ ἀ / πὲ τὸ ἄλλο μέρος τὸ ἀμπέλιν δίγως νὰ γροικήσῃν πλέκεντας ἀπὲ τὸν ἄλλον τοὺς καμμία ἐνό / γλησιν εἰς πένη τοῦ ἀλληλογοῦντος ρεάλια ἐκατὸν ἥτοι 100 / πληρώνοντας καὶ μὴ πληρώνοντας νὰ / μένη πάντα τὸ παρὸν στέρεον βέβαιον καὶ ἀκατάλυτον εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιο / πίστων μαρτύρων οἱ δποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τοὺς καὶ τὰ ἔξης — —

- / — Νικολὸ Σιγάλας μαρτυρῶ τὰ ἀνωθε + +
- / — Βασίλης Μουσελίμης μαρτυρῶ τὰ ἀνωθε + +
- / — Ἀντώνιος Μενδρηνὸς διὰ ὅνομά μου καὶ διὰ τὴν συμβίαν μου καὶ γράφω καὶ στέργομεν:—
- / — Ὁ ἀνωθεν Ἰωάννης Μπονάνος στέργειν καὶ βεβαιώνει καὶ μὴ ἔχοντας γράμματα ἔγραψαν ἐγὼ ὁ ὑπογρά / φοντας διὰ λόγουν του.—
- / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

338

Ἄγοραπολησία

φ. 187^v - 188^r

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683 / ἐν μηνὶ Ἰουνίου 10 / εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τῆς / εὐγενεστάτης ἀρχόντισσας κυρίας Ζαμπέτας γυνῆς τοῦ μακαρίτην ἀφέντη Φραντζεσ / κάκην Σουμμαρούπα ἐδῶ παρὼν ἡ ἀφεντίαν τῆς καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μαστρὸς Μανώλης υἱὸς / τοῦ ποτὲ μαστρὸς Ἰακουμῆ λέγοντας ἡ αὐτὴν ἀνω εἰρημένη ἀρχόντισσαν κυρία Ζαμπέ / τα τὸ πώς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εύρισκεται ἀπὲ γονικόν τῆς ἔνα κομμάτιν χωράφιν εἰς τὴν τοπο / θεσία τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου τὸ σύνμπλιο / τοῦ ἀφέντη πρὲ Λίβιου Σουμμαρούπα καὶ σύμπλιο / τῆς ἀρχοντο-

πρύλας της τῆς κυρίας 'Αντωνίνας και Μανωλάκην Διακονοπούλου ή όποια ἀρ / γντισσαν ἔχρεώστειε τοῦ ποτὲ Γιαννούτζου Τζιληκούρδην ρεάλια εἴκοσιν πέντε ἡμέραν νούμερο 25 / / καθὼς ἐπρεζενταρίστην τὸ σκρίτον ἐδῶ πρεζέντε εἰς ἐμένα τὴν ὑπογράφοντα νοτάριο και / εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους μαρτύρους και ἐκάσιν λογαριασμὸν μὲ τὸν ἄνωθεν μαστρὸ / Μανώλη και ἔστησαν τὰ ὅλα ρεάλια εἴκοσι ἐννιά ἥμισυν ἡτοιν νούμερο 29 1/2 / ὁ όποιος ἄνωθεν / μαστρὸ Μανώλης εναι γαμπρὸς τοῦ προλεγομένου ποτὲ Γιαννούτζου και ἐπῆρε τὸ λεγόμενον / σκρίτον εἰς πουρκὶν τῆς συνβίας του. "Οθεν διὰ τὸ αὐτὸν χρέος τὰ εἴκοσι ἐννέα ἥμισυν ρεά / λια ἔβαλαν ἀποκοπτάδες οἱ ἄνωθεν ἀρχόντισσαν και ὁ μαστρὸ Μανώλης τὸν κύρο 'Αντώνιο / Μολήρην και τὸν κύρο Δημήτρην τὸν Φλάμπουρον και ἐπήγασιν εἰς τὸ ἄνω εἰρημένο πρᾶμα και / ἐποκόψασιν και ἐσημαδέψασιν ἐνα κομμάτιν ἀπὸ τὸ αὐτὸν ἄνωθεν χωράφιν εἴκοσιν ἐννέα / [ἥμισυν] ρεαλίω καθὼς φαίνεται σημαδεμένον τὸ όποιο ποὺ ἐσημαδέψασιν πέφτειν ἀπὸ / [...] πάντα τῆς κυρίας 'Αντωνηνακίου τῆς ἀρχοντοπούλας τῆς ἄνωθεν ἀρχόντισσας τὸ όποιο / κομμάτιν τὸ χωράφιν τὸ σημαδεμένον ἀπὸ τὴν σήμερον ή ἄνωθεν ἀρχόντισσαν κυρία Ζα / μπέτα τὸ δίδειν και παραδίδει τον και τέλεια τὸ ξεπουλεῖ τοῦ ἄνου εἰρημένου μαστρὸ Μανώλην / διὰ τὰ ἄνωθεν 29 1/2 / ρεάλια νέτα και ἔβγάλασιν και τὸ βοϊβονταλίκιν παραδίδοντάς τοῦ τον / νὰ τὸ κάμη ώς θέλει και βούλεται πουλήσειν χαρίσειν πουρκοτάξειν ψυχικὸν τὸ δώσειν και τὰ ἔξης δόμο / λογώντας ἡ εἰρημένη ἀρχόντισσαν πώς εἶναι πληρωμένην και ξεπληρωμένη κοντέντα και ἀνεπα / μένην και ἔλαβεν και τὸ ἄνωθεν λεγόμενον σκρίτον εἰς τὸ χέριν της εἰς φαβορίεν της εἰς κάθε / καιρόν. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν και στερέωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν και ἀλληλογία τῆς ἀφεντί/ας ρεάλια δέκα πέντε ἡτοι 15 / ὁ ἀλληλογήσας και σκανταλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται και πάλι ἡ πα / ρών πουλησία νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία και ἀχάλαστην βάζοντας και ἀξιόπιστους μαρτύ / ρους οἱ όποιοι γράφουν ὑπὸ χειρός τος και τὰ ἔξης.

/ —'Ιωακεὶμ ἱερομόναχος Πολυκρέτη μάρτυρας ώς ἄνωθε —

/ —'Αλέξης Θεολογίτης μάρτυρας —

/ Ματαῖος Σουμμαρίπας γράφω διὰ λόγου μου και διὰ τὴ μάνα μου / πώς τρέγομε

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

